

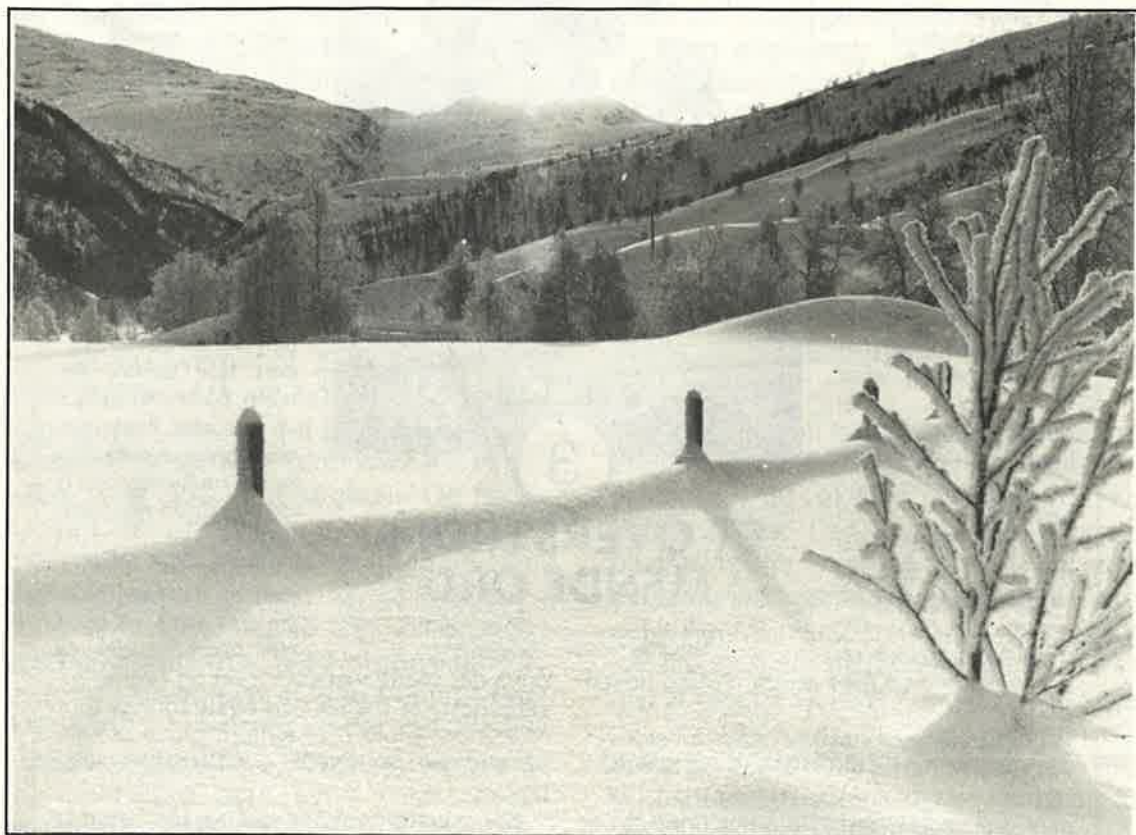
K Y R K J E B L A D

FOR VAKSDAL PRESTEGJELD

Nr. 5

Desember 1992

46. årg.

Vinterstemning ved Øye i Bergsdalen (foto: Torbjørn Øvstun).

Gledens mange klokker ringer,
fjell og daler lover Gud.

Hjertets sang vi Jesus bringer,
fjell og daler lover Gud.

Julens jubel salmer klinger,
bruser frem med mektig klang.

Mot Guds himmel tåner svinger,
fyller fjell og dal med sang!

Snødekt jord skal takk frembære,
fjell og daler lover Gud.

Fred på jorden, til Guds ære.

Fjell og daler lover Gud.

Intet ondt kan oss fortære,

ingen sorg og ingen død.

Jesus vil vår Frelser være
gjennom liv og dom og død.

Gud sin rike nåde sender,
fjell og daler lover Gud.

Sorgen han til glede vender,
fjell og daler lover Gud.

Verden hviler i Guds hender.

Pris ham som på korset hang!

Hør, fra alle jordens ender
stiger kirkens jubelsang!

(Torsten Lundblad/Eyvind Skeie.)

Nøysomhet er et ord som naboen min ofte bruker. Jeg er redd det er et sjeldent ord i mitt eget vokabular. Vil du høre hva naboen presterte å si til meg forleden?

«Nøysomhet er det mest generøse og overstrømmende ordet jeg kan tenke meg. Det gir både i pose og sekk, og det slår minst to fluer i en smekk! Hørte du, det rimer til og med!»

«Det der må du forklare meg nærmere,» svarte jeg. «For meg høres ordet ganske nøkternt og kjedelig ut. Det minner meg om vann og tørt brød.»

«Tenk heller i retning av sprudlende fruktchampagne,» smilte naboen. Og dermed fulgte den neste bibeltimen med omtrent disse hovedpunktene:

Gudsfrykt med nøysomhet er en stor vinning, skrev Paulus til Timoteus. Og hva mente han med det? Ikke først og fremst at vi skal lage en liste over hva vi kan unne oss og hva vi bør forsake: Ja til tørketrommel, nei til solseng. Ja til brukt Lada, nei til ny Mercedes.

Det er ikke riktig ende å begynne i, sa naboen. Ordene om nøysomhet er rettet til alle kristne, uansett lønnstrinn. Paulus visste av egen erfaring hva nøysomhet dreide seg om. Han sa det med all mulig tydelighet: «Jeg har lært å nøye meg med det jeg har. Jeg vet hva det er å ha det trangt, og hva det er å ha

3

ET OVERSTRØMMENDE ORD

Aksjonen er satt i gang og gjennomføres av MENTOR
Tekst: Vidar Kristensen Illustrasjon: Ruben

overflod. I alle ting er jeg inviet, både å være mett og å være sulten, ha overflod og lide nød: Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk.»

Naboen gjorde et skikkelig poeng av den siste setningen. Det å kunne innrette livet slik omgivelsene krever, det vil Gud hjelpe oss til. Hvis for eksempel menigheten vår eller den kristne organisasjonen vi er med i, eller en gruppe kristne i en helt annen del av verden har behov for hjelp, så krever det at vi innretter livet vårt etter omgivelsene. Da har vi muligheten til å demonstrere nøysomhet i praksis.

Jesus, for eksempel, sa naboen, gjorde det klart at hvor din skatt er, der vil

også ditt hjerte være. En god og ordnet givertjeneste er faktisk vårt beste forsvar mot Mammons makt. Vår måte å bruke penger på, sier noe om hvor mye vi verdsetter kristentroen.

Det overstrømmende ved nøysomheten er at den gir både giverglede og et vern mot Mammon, samtidig som den blir til hjelp for andres åndelige og legemlige nød. Det er vel å få både i pose og sekk?

Og så sang naboen et nytt vers av sangen:

*Vi er forvaltere av mange goder.
Vi har fått ansvar for å bruke vår forstand.
Guds ord skal deles, nød og sorg skal stilles
i nabolaget og i andre land.*

Dette er den tredje artikkel i en serie på fem, der vi ønsker å fortelle deg hva Bibelen sier om å gi gaver til kristent arbeid. Vi vil gjerne at du gir til arbeidet vårt, men håper at denne serien kan hjelpe deg til å gjøre det med glede. For Gud vil, og ikke fordi vi «moser». En fast og ordnet givertjeneste er like viktig for deg som for oss.

Disse organisasjonene er med

- Blå kors
- Den Norske Diakonhjem
- Det Norske Lutherske Indremisjonsselskap
- Det Norske Misjonsforbund
- Den Norske Santalmisjon
- Den Norske Sjømannsmisjon
- Hjemmenes dåpsring
- IKO
- KABB
- Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag
- Norsk Lærerkademi
- Norges Samemisjon
- Norsk Søndagsskoleforbund
- Vårt Land Bladmisjon

Biskop Per Lønning:

ENGLANE - TIL PYNT ELLER NOKO MEIR?

Englane høyrer julehøgtida til. Ikkje berre er dei pynt mellom mangt på juletreet. Ikkje berre var dei til hugnad for ein flokk hyrdingar ute på Betlehemsmarkene anno noko kring 0001. Dei høyrer til sjølve juleevangeliet, dei høyrer heime som ein umissande del av gledesbodet, slik det får menneskehjarsto til å darra enno i dag.

«Det flaug ein engel gjennom rommet» - dette er ei vanleg vending: Det vart bråstilt, eit eller anna slo ned så samtalen beinaste stogga av seg sjølv. Ein litt tankelaus måte å seia det på. - Men i kyrkja, der flyg det englar gjennom rommet kvar einaste herleg høgtidsdag. Og ingen tagnar av den grunn. Tvert imot. Englesongen frå julenatt har vore eit høgdepunkt i vår høgmesse så lenge det har funnest kristendom i Noreg, og hundrevis av år før det. «Ære vere Gud i det høgste!» Og heile kyrkja tonar i takt: «Og fred på jorda hjå menneske som Gud har hugnad il!» Når Betlehemskoret får tona i kyrkja året gjennom, seier dette oss to ting. (1) Kristen gudsteneste hentar heile si meining frå underet i krubba. (2) Dette underet har ikkje nådd si fullending før det vert omsett i gudsteneste: jubel, tilbeding, lovprising frå menneske som syng i takt med englane.

Underet er dette: Bru vert bygd mellom himmel og jord, mellom Gud og menneske, mellom tid og æve. Barnet i krubba syner oss Guds kjærleik til den minste mellom oss. Ja, dette barnet er - i eigen person - Guds kjærleik. Menneskesonen, Guds son, gjer oss til sine sysken og dermed til Guds born tilliks med han.

Englane ber bod om dette, og samstundes byr dei seg til som forsongarar så me - i lag med dei - kan få syngja om dette. Englar, kva er så det? To bibelsvar: «Herrens hærskarar... tenarar som gjer hans vilje»

(Salme 103,21). «Tenande ånder» utsende for vår skuld (Herb. 1,14). «Tenande» heiter i grunnteksten «leiturgika», same ordet som «liturgisk», noko knytt til gudstenesta i heilagdomen. Endå ein gong i gudstenesta tek me over og syng englesong. Det er i den store nattverdlovprisinga, der det vert jubla ut at: «Din kyrkjelyd i himmelen og på jorda prisar namnet ditt med samrøysta lovsong. Med dei vil me òg sameina røystene våre og tilbede og syngja...» Og så formeleg brakar det laus med serafsongen frå Jesaja profeten sitt himmelsyn (Jes 6): Heilag, heilag, heilag...» Englane syng føre, me syng etter.

I kyrkja er det jul heile året. For der er det englar, «gudstenesteånder», forsongarar til stades. - Eg veit ikkje mykje om korleis englar ser ut. Det tradisjonelle biletet i oljemaling eller i marmor er helst kopi etter ein skapnad i gamalgresk mytologi, Nike dei kalla. Mi kristne overtyding om englar har lite med slik utsjånad å gjera. Det er mykje viktigare å høyra englane enn å sjå dei. Høyra dei - og blanda røystene med deira. Eg trur at heile Guds svimlande verd er full av gudsteneste og lovsong, og at Gud har tallause songarar til sitt rådvelde, endelaust ut over alt det eg kan skoda og julepyntprodusentar skapa. Julenatt vart det opna så jorda og menneska òg kan ta del i koret. Guds tenarar opnar for Gudsteneste. Kring eit barn i ei krubbe. Ære vere Gud i det høgste!

Skal eg ikkje ynskje god jul då? Jau, det var nett det eg skulle. Og eg har gjort det. Berre les ein gong til!

Dykkar
Per Lønning

50-årskonfirmantar på Vaksdal

1. rekkje frå v.: Reidun (Kristofersen) Jamne, Inger (Jamne) Frøland, Erna (Hansen) Wiklund, Robert Kvalvaag.
2. rekkje: Torlaug (Knutsen) Hisdal, Kirsten (Ulevik) Andreassen, Ragnhild (Kvalvaag) Krantz, res.kap. Kjell Arne Norum.
3. rekkje: Karsten Audestad, Bernhard Knutsen, Ole Krogsrud og Birger Tolås. (Foto: Vaksdal Posten)

KORT OM HOMOFILI

Av bibelen framgår det at det er galt når menneske av same kjønn har seksuell omgang med kvarandre.

Samstundes er det viktig å veta at mange menneske kjenner ei dragning mot same kjønn - utan at dei kan noko for det. Då er det rett at ingen av oss legg stein til børa ved å tala uviseleg og dømande om dei som slit med dette. *Kjell Arne Norum*

GODT NYTT OM MISJON

Santalmisjonen fortel frå Mali at 68 frå khassonké-stammen er døypte i år. Det er fleire på nokre månader enn elles på alle dei 11 åra Santalmisjonen har vore i Mali. Det er no 7 små kyrkjelydar. 50 går til dåpsundervisning. Og det kjem ofte spørsmål frå nye landsbyar som vil høyra om den kristne trua. *KANO*

Ein gong

Ein gong skal stormane stilna.
Ditt sinn skal falle til ro.
Og over ditt såre hjerte
skal lyse ein regnbuebro.

Ein gong skal smerten ta ende,
og såret skal gro, min venn.
Og gleden du trodde var visnet,
skal vakne til liv igjen.

Ein gong skal alt få ei meining.
Og som ein slipt diamant
skal funkle i minnenes smykke
den del av ditt liv som svant.

Ein gong skal sorgene bleikne
i hildringens morgengry.
Og ditt såre og ømme hjerte
skal fatte et håp på ny.

Ein einsam

JULEHELING OG TANKAR OM JULA

-og fred på jorda....

«Ære vere Gud i det høgste og fred på jorda blant menneske som Gud har hugnad il!», song englane utanfor Betlehem i Judea den fyrste julenatta då Jesus vart fødd. Det same syng vi under kvar einaste gudsteneste i liturgiledet Gloria kvar søndag og heilagdag heile året gjennom, også no i denne fredfylte julehøgtida. Med denne glade lovsongen prisar både englar og menneske **Jesus Kristus** som den store **Fredsyrsten**. Vi menneske treng i denne tunge mørketida å syngja denne lyse og glade lovsongen til **Fredsyrsten**, Jesus for å kunna få denne lyse freden i hjarto våre. Denne lovsongen dreg oss og kveikjer lengten etter fred i oss.

Denne lovsongen til **Fredsyrsten, Jesus Kristus** vart også fødd den fyrste julenatta. Då Jesus Kristus vart oss fødd som ein levande Frelsar i Davids stad, Betlehem, då oppfylte Gud Fader den lovnaden han hadde gjevi oss gjennom profetane. For i den fyrste julenatta hende dette som profeten Jesaja hadde spådd: «For eit barn er oss født, ein son er oss gjeven. Herreveldet kviler på hans aksler, og han skal kallast: Underfull Rådgevar, Veldig Gud, Evig Far og Fredsyrste.» (Jesaja 9,6.)

Ikkje med makt og ikkje med vald styrer Jesus Kristus historia og verda vår fram mot målet for å skipa i stand det komande fredsriket som han har planlagt på jorda vår. Enno er det mange motstandarar av han og fredsriket hans her på jorda. Men lovnadane om fred i Det gamle Testamentet er heilt klåre. Difor seier profeten Jesaja også om Fredsyrsten, Jesus Kristus: «Han

skal døma mellom folkeslaga, skifta rett for mange folk. Då skal dei smia sverda sine om til plogjern og spyda sine om til vingardsknivar. Folk skal ikkje lyfta sverd mot folk og ikkje lenger læra å føra krig.» (Jesaja 2,4) Jamfør med profeten Mika 4,3!

Men korleis skal det gå til at dei av oss som er motstandarar av Jesus Kristus med hans fred som Fredsyrste, skal få fred? Vi kan gjera som gjetarane gjorde: Gå til Jesus Kristus og tilbe og hylla han i takk og glede! For soleis gjorde dei: «Då englane hadde fare frå dei og attende til himmelen, sa gjetarane til kvarandre: «Lat oss gå inn til Betlehem og sjå dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss!» Så skunda dei seg dit og fann Maria og Josef og det vesle barnet som låg i krubba. -Og gjetarane vart attende, medan dei lova og prisa Gud for det dei hadde høyrte og sett; alt var så som det hadde vorte sagt dei.» (Lukas 2,15-16 og 20.)

Nett når vi gjer det som gjetarane gjorde, då hender det som Paulus lovar oss: «Gjer dykk inga sut for noko! Men legg alt de har å be om, fram for Gud i bøn og påkalling med takkseining. Og Guds fred som går over alt vit, skal vara dykkar hjarto og tankar i Jesus Kristus.» Når denne sanninga går opp for deg, får du denne himmelske fred. Når du trur på Jesus Kristus og slepp han inn i hjarta ditt, då vert han som **Fredsyrste**, Herre i ditt liv.

Velsigna julehøgtid!

Hjarteleg helsing
Inge Christian Meidell.

MIN BARNDOMS JUL

«Å ta jula på forskot» er eit uttrykk som gjeld til fulle i våre dagar. Alt tidleg på hausten vert me minna om at jula står for døra.

Slik var det aldri i den tida Brita Vassenden vaks opp. Då var det ikkje jul før alle sat til bords julaftan. Me har vore heime hjå Brita, som vart heile 90 år no i haust, for å få vita korleis ho opplevde jula omkring 1910. Ho fortel med eigne ord om korleis jula vart feira for omlag 80 år sidan:

« I min barndom var garden Straume svært isolert. Me kom ingen stad utan robåt. Og det var heller ikkje lett med den stride strau- men.

Det var alltid hard vinter i jula, oftast snø. Men det eg hugsar best var dei fine isrosene på glasrutene. Dei var så kvite! Ville me sjå ut , pusta me gjerne på dei og fekk oss eit kikhol!

Då som no, var det alltid travelt før jul. Alt skulle vaskast, det måtte vera reint til helga. Så skulle det lagast sylteflesk og rullepylse, steikjast ekstra gode brød og bakast lefse.

Den som drog på butikken, måtte kjøpa julebukkar og julegeiter. Det siste var eit slag kringler. Julebukkar var små brød laga som to horn som hang i hop, med ei rosin i midten.

Bror min rodde ofte til Bolstad på julehand- del, kanskje fordi far var frå Evanger. I dette høvet hugsar eg noko alldeles merkjeleg: Det låg aldri is på Bolstadfjorden før jul, men straks juledagane var over, la ofte isen seg, og då låg den vanleg til april!

Julaftan var alltid svært lang! Dei vaksne vart aldri ferdige med arbeidet sitt! Men så fekk me alltid gjester. Vaksne sysken som var ute på arbeid eller skule, kom heim til jul. Då vanka det alltid noko godt! Juletreet kom på plass i god tid. Det var ei furu, og treet måtte vera stort!

Så skulle alle lauga seg. Det stod ein stor stamp framfor grua i kjellaren, og det brann

godt under den store tunnekjelen som hang over varmen. Det var herleg å få dukka ned i stampen, men hustru å koma oppatt, før ein fekk kledd seg!

Så pynta dei vaksne juletreet, me hadde alltid juletrelys - levande - som var festa til greinene med klemmer. Pynten var lange, blanke kulelenker, norske flagg, heimelaga korgjer og papirlenker. I toppen hadde me eit blankt spir. Det hende me fekk kjeks med ein engel limt på, dei måtte på juletreet!

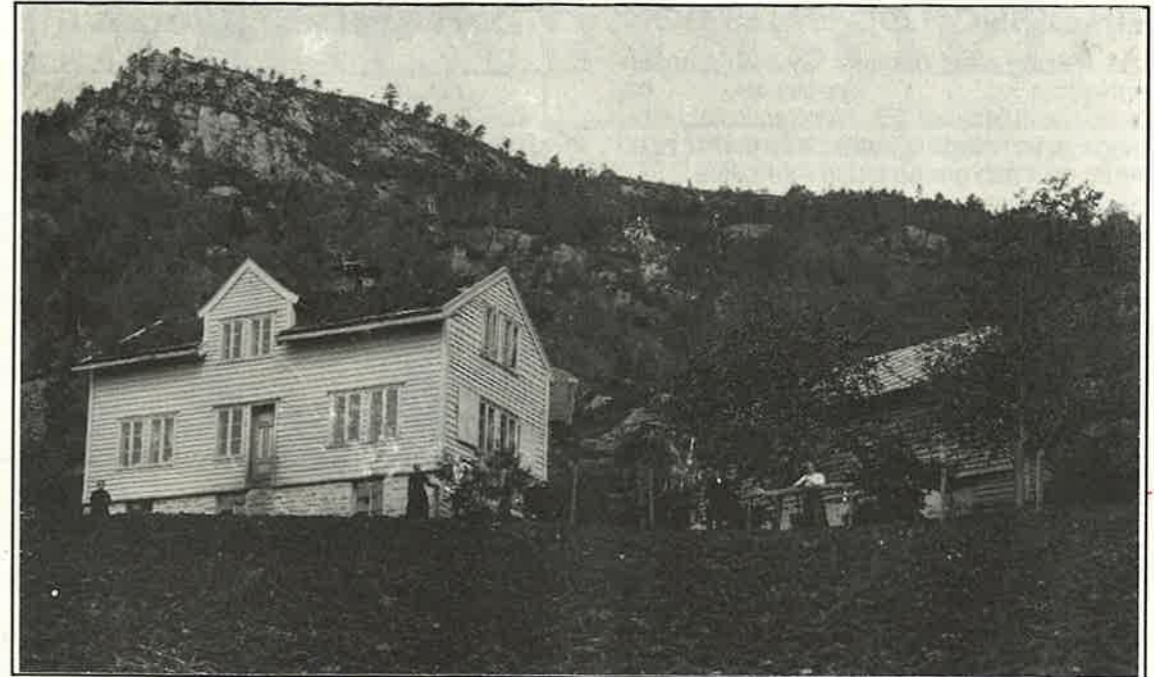
Som vanleg måtte mor i floren og mjølka før me kunne eta. Men så, endeleg, sat me alle rundt bordet, me var oftast ti. Salmebøker vart delte ut, eldste broren vår sat ved bordenden sidan far var borte. Me byrja gjerne med «I denne søte juletid», så las Knut jeleevangeliet og Fader Vår. Etterpå song me som oftast «Kimer i klokker», og då var det jul! Me hadde alltid lutefisk, heimebaka flatbrød, godt smør og poteter til kvelds. Etterpå kaffi, saft til oss borna, lefser og julebrød. Så vart lysa på juletreet tente, og det var fint! Der vart ein stor ring rundt treet, og det var gildt å syngja alle dei fine julesongane.

Me hadde aldri pakkar under treet, men fekk gåvene direkte. Litt spennande var det, endå det helst var nyttige ting. Det kunne vera eit nytt plagg, ein fin kopp, blyantar i eit nytt penal, og aller helst ei bok!

Me hadde ofte mange julehefte, både ymse barnebladshäfte, som Misjons-selskapets barneblad, avhaldsbladet Magne, Norsk barneblad og gjerne morosame hefte som Nils og Blåmann og Smørbutikk. Dei vaksne hadde ofte kjøpt store, fine julehefte med seg heim.

Så kosa me oss med appelsiner, fiken og nøter. Appelsiner såg me berre til jul. og angen av ei appelsin som vart reinska, var sjølv juleangen!

Det vart gjerne sein kveld, men juledagsmorgonen vart me vekke med mat på senga. Varm sjokolade og eit stort fat med mat av det beste me visste, kvar med

I dette huset heldt Brita Vassenden sin barndoms jul. Biletet er teke i 1905.

sitt fat! Og så måtte me ha kvar sitt juletrelys, på brikka eller på sengestokken. Levande lys , altså! At det ikkje vart brann!

Fram mot middag var alle på beina, me sette oss rundt bordet, med broren ved bordenden. Så skulle me «syngja», som me kalla det. Den første salmen var oftast «Fra fjord og fjære», så las Knut teksten for dagen, og ei kort preike frå ei andaktsbok. Til slutt bad me Fader Vår og song «Her kommer dine arme små». Så var det middag med pinnekjøtt.

Juledag var alle heime hjå seg sjølve, ingen gjekk ut den dagen. Men det var ein god dag! Me gjekk gjerne om juletreet den kvelden, og.

Andre juledag var meir ein vanleg sundag, men tredjedagskveld var det julefest i Ungdomshuset. Då spela Helge Hagen og dottera, Maria, fele til songane rundt juletreet. Der var gjerne ein kort andakt, litt opplesing og utdeling av posar med ein appelsin og litt juleknask til borna. Nisse kan eg ikkje hugsa noko om.

I romjula kom gjerne me borna - og ungdom - saman og heldt «julespel», som me sa. Det vil seia at me leikte ymse leikar med både konkurransar og mykje moro, men me hadde aldri noko servering.

Gustenesta hugsar eg aldri me hadde i jula, det måtte vera i romjula eller nyttårsdag. Presten budde på Bruvik, og måtte ha to mann til å ro seg til Stamnes, så det var ikkje så enkelt. Det hende der vart «messefall», det vil seia at presten ikkje kom.

Etter nyttår var der alltid julefest i den gamle soknestova på Stamnes, «Pretestova» som me sa. Det var Indremisjonen som heldt den. Då var huset fullt. Der var eit galleri, og der var fullt av ungdom, helst menn, til å byrja med. Men etter kvart, når me hadde gått rundt juletreet ei stund, hamna dei fleste i ringen. Då var der song! Og der var så fullt at det var vanskeleg å flytta seg! Men det var festleg! Heime hadde me juletreet fram til 13. dag, minst. Og så lenge var det jul!»

(Ove Magne Straume)

EIN BISKOP OG HANS BØN

I si helsing ved opninga av konferansen «UNGdom i faresonen» på Diakonissehjemmet 28. oktober fortalde biskop Per Lønning fylgjande: «På vei til bispemøtet gikk min gange langs Akerselva.

Om morgenen var det stille og lite tegn til liv. Men om ettermiddagen, på vei tilbake til hotellet, var de der. De var der alle sammen. Uteliggere, stoffmisbrukere, unge og eldre. Alkoholiserte. Brukte og misbrukte. Dette er deres møteplass. Jeg blir stoppet idet jeg passerer forbi den berømte Eika.

Tilropene er mere enn lydheare: Hei du, prest! Jeg stopper opp ved de to jentene i tyveårsalderen. Rundsnippen har avslørt meg. Har vi ikke sett deg før prest? Hva heter du? De fikk vite det, og jeg frisket opp deres hukommelse med at de kanskje hadde sett meg på TV. Det stemte. Du ser det står dårlig til med oss, prest. Vi er heroinister. Det er såvisst ikke mange som stanser og bryr seg. Mest er vi overlatt til oss selv, og vår egen skam. Til oss selv. Ingen bryr seg. Forresten; er det ikke mange som legger ettermiddagsturen sin forbi her heller. Det kommer enda en kvinne til. De er tre. Og det brukes sterke ord. De liker å fortelle, fordi de liker at det er noen som hører på.

Og jeg hører. Låner øre til tre unge jenters betoelser ved Akerselva en stille høstdag. De gir uttrykk for at ingen husker på dem. Jo, der er en, sier jeg. En som aldri kan glemme. Jesus Kristus som bryr seg om alle mennesker. Vel kan vi være forskjellige, men Han gjør aldri forskjell.

De skjønner at jeg må dra videre. Og i det jeg sier takk for praten, sier sist ankomne: Kan du ikke be for oss, Lønning.

Tankene farer gjennom hodet der jeg står. Jeg skal akkurat til å si at jeg vil be for dem når jeg kommer til hotellet. Eller kanskje når jeg er tilbake på bispemøtet?

Med ett slår det meg: Jeg må be for dem her og nå. Det er det de mener. Her ved Eika vil jeg be til Herren.

Jeg slipper bagen med bispemøte-dokumenter, folder hendene og løfter tre forkomne unge jenter frem for HAM som også nettopp har plass for den forkomne, og som ikke støter noen bort.

Det kjennes godt og det kjennes rett.

Nettopp her ved MØTEPLASSEN VED AKERSELVA en høstdag. (Stiftsnytt)

Den største julegáva!

No er det kort tid att før dagen kjem som store og små ventar på - nemleg julafta. Alle går rundt og ser løyndomsfulle ut og litt lure, men dei vaksne ser kan henda litt bekymra ut. Dei tenkjer på alt som må eller skal gjerast før den 24. Men felles for oss alle er at vi er spente på kva som er bakom papiret i dei ulike innpakka gávane som er komne i hus. Får eg det eg ynskjer meg?, tru om mor og far likar det eg har kjøpt? Lufta er stinn av spenning.

Då er tida inne for å tenkja på kvifor vi høgtidar jula. Jau, Jesus kom til jorda som eit lite barn. Han kom som den største av alle julegáver. Han kom for å knyta oss til Gud. Med livet sitt synte han oss vegen til Himmelen. Det som gjer at Han er betre enn andre julegáver er at Han blir større etter kvart som vi deler han med andre, og han varer til evig tid.

God jul til alle barn og vaksne.

*Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall,
som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.*

(E.K.)

BARNEKRYSSORD

	PRE-SANGAR	KOM I JULA	DYR	RAS-BYGD	PÅ JULE-TREET	PÅ TRE	ELVANE	TO LIKE	JENTE-NAMN	MATTE
KV. NAMN										
ENKELT						DYR			ORDBOK	
MAS			GATA					STORM		
HAUG			PROFET	HJELP				BRANN		LAND
TOPP				KRAFT	PÅ FLY		J. TID			
DYR		ÆTT.			BØEN	J. N. N.	JUBEL-ROP		2	
FUGL	MANN				TAL			GASS		
CAMP					TID			OS	NEMN-DE	NEDBØR
SKRI			REIS			GRIPA				
BIBEL			ZUKKAR			DRIK-KEN				
										ST. K. T. R.

Send svaret til Kyrkjebladet v/Ragnvald Kringlebotten, 5273 Stanghelle innan 10. januar 1993. Bokpremie til 3 stk.

NAMN: _____

ADR.: _____

POSTNR/STAD: _____

Alder: _____ år

DALE BEDEHUS

Indremisjonen

Som me skreiv i forrige kyrkjebald er Bedehuset på Dale teke i bruk og me har teke ein prat med formann i Dale Indremisjon, Ottar Dalseid.

-Når starta indremisjonen på Dale?

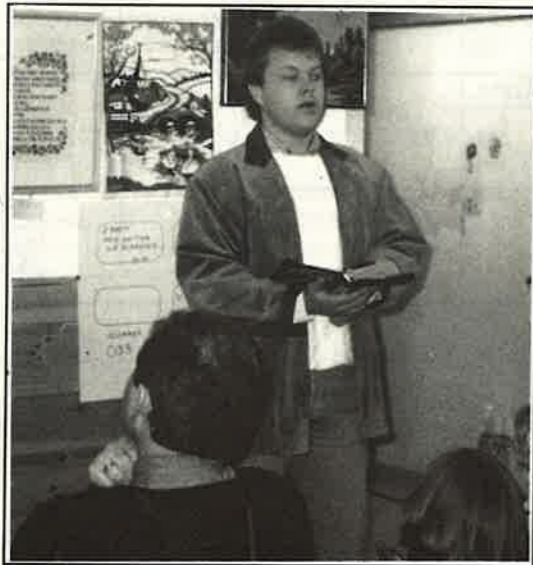
-Den tok til i 1886, seier Ottar Dalseid, og legg til at i allefall frå 1906 var det møte i Forsamlingshuset.

-Kva tid tok ein fyrst til å tenkja på bedehus på Dale?

-Det var i 1894, men så gjekk ein lens for pengar og Jepsen overtok tomta og fekk sett opp kyrkje der. Denne kyrkja vart vigsla i 1896 og gjorde teneste heit til 1956. Det einaste som no er att av «Gamlekyrkja» på Dale er glasmaleriet i storsalen.

Nytt hus

Bygginga av nytt bedehus på Dale starta i 1987 og vart teke i bruk i slutten av oktober 1992. Det første som vart avvikla var basaren, og Ottar Dalseid takkar alle som var med og støtta arbeidet med loddkjøp og gåver.

Barne- og ungdomsarbeiar, Ole Andersen
(Foto: Ragnvald Kringlebotten)

Formann i Dale Indremisjon, Ottar Dalseid
(Foto: Ragnvald Kringlebotten)

Dalseid seier at dei reknar med å starta på storsalen etter nyttår og gjera så mykje i første omgang som dei har midlar til.

Aksjon

I tida 10. til 15. november var det aksjon i Bedehuset og kyrkja og mykje folk var samla.

Barn og ungdom

Ein av dei første som vitja bedehuset på Dale var den nyleg tilsette barne- og ungdomsarbeidaren, Ole Andersen. Me spurde han kva som gjorde at han tok til i dette arbeidet?

-Eg fekk førespurnad, seier han og dessutan var det usikre tider i transportbransjen der eg var tidlegare. Han fortel at dette førebels er eit vikariat for Asle Hetlebakke som er vorte barnehageonkel, og legg til at kva som skjer etter vikaråret er uklårt. (R.K.)

Fides syng under ungdomskvelden i Dale Kyrkje (foto: Bjart Magnus Rosvold)

Ungdomskveld

Laurdag 14. november var det ungdomskveld i Dale Kyrkje. Fides deltok med song og det var bra med folk. Talar var Kåre Eikrem.

Han tok utgangspunkt i Johs. 14 og sa at me er alle på vandring gjennom livet. Det må me vera skal me nå fram til det himelske målet. Etter ungdomskvelden var det «Nattkafe» i bedehuset og mange fann vegen dit for å eta og ikkje minst snakka saman. (R.K.)

GODT SAGT

Gud lagar ikkje kopiar; kvar einiskild person er einestående, som ein hyllest til Guds kreative evne. Om vi skal elska vår neste som oss sjølve, må vi godta menneske slik dei er.

(Henry Feheren i U. S. Catholic)

GUD ER ...

... IKKE BEKYMRET NÅR
VI SYNGER FALSKT

Utdeling av «Mi kyrkjebok»

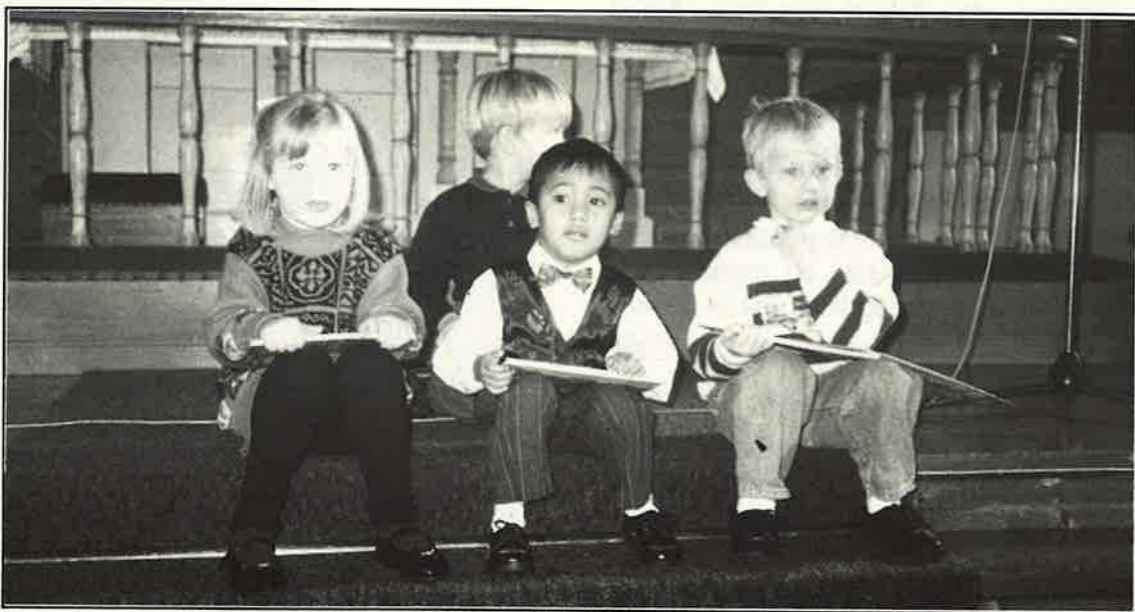
8. og 15. november fekk 4-åringar på Dale, Vaksdal og Stamnes kyrkjebøkene sine.

På denne og neste side ser de dei saman med prestane.

Her er 4-åringar som fekk kyrkjeboka si i Dale Kyrkje 8. november saman med res.kap Kjell Arne Norum.

(Foto: Ragnvald Kringlebotten)

Her er 4-åringar som fekk kyrkjeboka si i Stamnes Kyrkje 15. november. (Foto: Ove Magne Straume)

Her er 4-åringar som fekk kyrkjeboka si i Vaksdal Kyrkje 8. november saman med sokneprest Inge Chr. Meidell
(Foto: Bjørn Knutsen)

ANNONSER

NYTT TIDSSKRIFT

Bibelsk Tro er eit nytt tidsskrift som er mynta på evangelisk luthersk grunn.

Det kostar kr. 100 pr. år.
Kr. 70 pr. år for skuleungdom.

Ein kan ringja

Tlf.: 04-654101

etter kl. 17 om ein vil tinga.

VED TIL SALS

kr. 63,- pr. sekk, kr 40,- for småsekk (20 cm).

Kvantumsrabatt. Fritt tilkøyr.

Aage Lavik, Tlf. 05 59 58 11.

SELSKAP, MØTE, FØDSELSDAG?

Små og store rettar

frå kr. **19,-.**

Heimelaga mat frå

STAMBUA

5273 Stanghelle. Tlf. 05 59 53 33.

JULEFESTAR**Bergsdalen:**

Ungdomshuset
10. januar kl. 12.30

Eidsland:

sjå plakat og kunngjering

Eksingedalen:

Bergo skule
3. juledag kl. 14.00

Dale Bedehus:

sjå plakat og kunngjering

Stamnes Bedehus:

Sjå plakat og kunngjering

Stanghelle Bedehus:

Familiefest
10. januar kl. 16.00.
Inngangsp. kr. 10.
Lodd på
inngangspengane.

Straume:

Forsamlingshuset
3. juledag kl. 16.00
Søndagsskulefest

Vaksdal Bedehus:

29. des. kl. 17.00
Søndagsskulefest.
9. januar kl. 17.00
Eldrefest ved soknerådet.
16. januar kl. 18.00
Indremisjonsfest.

UTGJEVINGAR 1993

Veke 7	Februar (Fastenr.)	Veke 36	September
Veke 13	Mars (Påskennr.)	Veke 41	Oktober
Veke 21	Mai (Pinsennr.)	Veke 50	Desember(Julenr.)
Veke 26	Juni		

ANNONSER**GAVEN SOM VARER HELE ÅRET**

SALTO er et kristent kvalitetsblad som tar barna med verden rundt. 11 fargerike nummer i året med spennende fortellinger, tegneserier, bibel- og misjonsstoff, natur, vitser, oppgaver og mye mer. **SALTO** formidler kristne verdier, livslyst og framtidstro på en fengende måte. **SALTO** er et spennende og engasjerende blad - og et ypperlig hjelpemiddel i dåpsopplæringen. **SALTO** passer for gutter og jenter fra 8 til 13 år.

JEG / VI BESTILLER:

☐ Et SALTO abonnement, kr 325,- (kr 375,- utenfor Norden)	Giver (hvis gaveabonnement):
☐ Et prøveeksemplar av SALTO	Navn
Mottakers navn	Adresse
Fødselsdato	Postnr./sted
Adresse	Telefon
Postnr./sted	Foresattes/betalers underskrift
Telefon	SALTO , Fagerlibakken 1, 3046 DRAMMEN
	DU KAN OGSÅ BESTILLE PÅ TLF. 03 89 61 60

DAK SALTO STÅR DET NORSKE MISJONSSKAP, SANTAL MISJONEN, INDREMISJONSLI SKAPET, NONGI 5 KI UKRAFTIG OG HORSK SØNDAGSKEN LI OMRUND.

Judy Baer:**Lexi flytter til byen
Lexi får trøbbel**

ELIZABETH har fått sin etterfølger. Bøkene om Lexi handler om sorger og gleder, venner og uvenner, kjærlighet og hat - dessuten skjer det alltid noe mystisk....

Følg med fra begynnelsen!

1b kr 58,-

LUNDE FORLAG**PETERSEN & YPSØY A/S**

BOK - PAPIR - KONTOR - FOTO - GÅVER
5280 DALEKVAM - 5250 LONEVÅG

SLEKTER GANG**Døyppte****DALE**

08.11 Joachim Helming

STAMNES

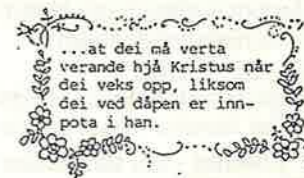
15.11 Odd Efren Lunde Stamnes

VAKSDAL

11.10 Hilde Kleven Hernes

08.11 Håkon Rosten Olsnes

08.11 Sandra Nielsen Sælensminde

Vigde**VAKSDAL**

07.11 Erling Larsen og Anne Bente Marx

Avlidne**DALE**

19.10 Alf Andersen Stanghelle f. 1916

26.10 Hilma Sæterdal f. 1905

19.11 Ingolf Rønhovde f. 1916

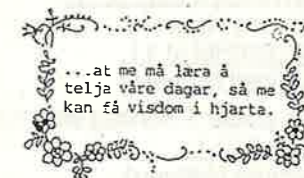
EKSINGEDALEN

09.11 Anders Brekkhus f. 1915

VAKSDAL

03.10 Andreas Martin Vaksdal f. 1901

17.11 Ole Kristoffer Krogsrud f. 1927

STOFF TIL NESTE NR.

må vera kome redaktøren i hende innan 19. januar 1993.

Bladet kjem ut i veke 7 som byrjar med 15. februar.
Ragnvald

Samtale med presten

Prestane står til disposisjon for samtale. Avtal helst på telefon på førehand.

Prestane har teieplikt.

Vaksdal prestegjeld

Sokneprest

Inge Christian Meidell tlf. 05 59 61 20

Res.kap. Kjell Arne Norum

tlf. 05 59 70 88 Mobiltlf.: 090-02992.

Hugs, måndag er presten sin fridag.

KYRKJEBLAD FOR VAKSDAL

Utgjevar: Sokneråda

Bladpengar: Kr. 60,-

Annonsepris: kr. 2,20 pr. sp.mm.

Postgiro: 0808 57 23 4 73

Bankgiro: 3500.50.13 117

Bladstyrar: Ragnvald Kringlebotten,

5273 Stanghelle. Tlf. 05 59 51 81

Kasserar: Asle Georg Karlsen, Boge,

5270 Vaksdal. Tlf. 05 59 70 32

Eksp. og trykk: Øystese Trykkeri A/S,

5610, Øystese. Tlf. 05 55 50 45.

Retur til Øystese Trykkeri A/S, 5610 Øystese.

VELKOMEN TIL KYRKJE

Julaften - 24. desember

NESHEIM kl. 11. Fam.gudst.Meidell.Offer til soknerådet.

STAMNES kl. 14. Fam.gudst.Norum.Offer til Norsk Luthersk Misjonssamband

DALE kl.16.

Fam.gudst.Meidell.Offer til Dale og Stanghelle Søndagsskular

VAKSDAL kl.16.

Fam.gudst.Norum.Offer til Kirkens Nødhjelp

1. juledag - 25. desember

DALE kl.11.

Høgtidsgudsteneste.Norum.Nattverd. Offer til Menighetsfakultetet

VAKSDAL KL.11.

Høgtidsgudsteneste.Meidell.Nattverd.Offer til Det Norske Misjonsselskap

2. juledag - 26. desember

STAMNES kl.11.

Høgtidsgudsteneste.Norum.Nattverd.

BERGSDALEN kl.11.

Høgtidsgudsteneste.Meidell.Offer til AAN - Alternativ til abort-Norge.

EKSINGEDALEN kl.16.

Høgtidsgudsteneste.Norum.Nattverd.Offer til Aksjon Afrika svelt.

27. desember - søndag etter jul

EIDSLAND kl.11.

Meidell.Nattverd

31. desember - Nyttårsaftan

DALE kl.23.15

Norum

STAMNES kl.23.15

Meidell

1. januar - Nyårsdag

VAKSDAL kl.11.

Meidell.Nattverd

BERGSDALEN kl.11.

Norum.Nattverd

3.januar - Kristi openberringsdag

STANGHELLE kl.11.

Norum.Nattverd

NESHEIM kl.11.

Meidell.Nattverd

10. januar 1. søndag etter Kristi openberring

DALE kl.11.

Norum.Nattverd.

EKSINGEDALEN kl.11.

Vikar.Nattverd

17.januar - 2.s.e. Kristi openberring

VAKSDAL kl.11.

Norum.Nattverd

STAMNES kl.11.

Meidell.Nattverd

NESHEIM kl.16.

Musikkandakt.Norum

24.januar - 3. s.e.Kristi openberring

DALE kl.11.

Meidell.Nattverd.

EIDSLAND kl.11.

Norum.Nattverd

VAKSDAL kl.18.

Musikkandakt.Meidell

31.januar - Vingardssøndagen

VAKSDAL kl.11.

Meidell.Nattverd

BERGSDALEN kl.11.

Vikar.Nattverd

7. februar - Sámannssøndagen

DALE kl.11.

Fam.gudst.Norum.Utdeling av «GODT NYTT»

EKSINGEDALEN kl.11.

Meidell.Nattverd

STAMNESkl.17.

Fam.gudst.Norum.Utdeling av «GODT NYTT»

14. februar - Kristi forklæringsdag

VAKSDALkl.11.

Fam.gudst.Meidell.Utdeling av «GODT NYTT»

NESHEIM kl.11.

Skule-og Fam.gudst.Norum.Utdeling av «Vener i kyrkja» og «GODT NYTT»